خبر

کشف قیمت «دانا» پدیده عجیبی بود

مسوول ارزش‌گذاری سهام شرکت بیمه دانا از کشف قیمت ۲۶۱۰ تومانی این سهم اظهار تعجب کرد و ضمن غیرکارشناسی دانستن این قیمت، از کاهش قیمت سهام بیمه دانا در آینده بسیار نزدیک خبر داد. دکتر محمد آرام‌بنیار مدیرعامل شرکت تامین سرمایه امین و مسوول قیمت‌گذاری سهام بیمه دانا با اظهار شگفتی از قیمت کشف‌شده این سهام کشف قیمت این شرکت را پدیده عجیبی ذکر کرد و گفت: رقابت تنگاتنگ برای خریداری سهام بیمه دانا از قیمت پایین آغاز شد و به صورت کاملاً غیرکارشناسی افزایش یافت به طوری که هیچ کارشناسی حتی در شرکت‌های کارگزاری چنین قیمتی را مدنظر نداشت؛ لذا می‌توان گفت قیمت بیمه دانا ناشی از جو بازار بود. وی شرکت بیمه دانا را شرکت مطلوبی دانست و گفت: این شرکت اصلاح ساختار مالی و اصلاح پرتفوی داشته است و استراتژی مدیریت و فعالیت عملیاتی آن به سمت بیمه‌های با ارزش افزوده بالا است. وی فعالیت غیرعملیاتی این شرکت را مورد توجه قرار داد و در توضیح گفت: فعالیت غیرعملیاتی این شرکت زمینی به مساحت ۱۸۰ هزار متر مربع واقع در بزرگراه شهید بابایی است که این زمین جزء دارایی‌های بیمه دانا است ولی اختلاف نظری از نظر مالکیت و مسائل حقوقی با مجموعه‌های مختلف از جمله ارتش وجود دارد لذا بیمه دانا قطعاً تمام آن زمین را نمی‌تواند در تصرف خود داشته باشد زیرا بخشی از آن در تصرف ارتش است. به گفته آرام این زمین به دلیل اینکه کاربری شهری ندارد، بخش عمده آن (معادل ۴۰ درصد) در اختیار شهرداری قرار می‌گیرد و بخش دیگری از آن نیز به صورت جدول‌بندی و فضای سبز درمی‌آید لذا متراژ واقعی زمین عددی نمی‌شود که بتواند قیمت‌های بالا و غیرواقعی را برای این سهم رقم بزند. مدیر عامل تامین سرمایه امین تاکید کرد: لذا انتظار بازار از اینکه شرکت بیمه دانا دارایی‌هایی دارد که ممکن است به تملک آن دربیاید، دور از ذهن است و اینکه این زمین کاملاً مورد استفاده بیمه دانا قرار گیرد قطعی نخواهد بود. وی در مورد میزان تملک این زمین گفت: احتمالاً بیمه دانا می‌تواند ۱۰ تا ۳۰ درصد از این زمین را استفاده کند که این میزان متراژی نیست که بتواند روی قیمت سهم اثرگذار باشد و قیمت‌ها با در نظر گرفتن املاک افزایش یابد. آرام با تاکید بر اینکه استراتژی کشف قیمت به روش حراج بسیار غلط است، گفت: اینکه همگان اذعان می‌کنند این قیمت با سیستم حراج تعیین شده و افزایش یافته است، قطعاً غلط است زیرا سیستم حراج و کشف قیمت با یک فروشنده انحصاری و با ابهام قیمت پایه، جو ایجاد کرده و عرضه محدود باعث افزایش ۲۰۰ تا ۳۰۰ درصدی قیمت می‌شود. وی اضافه کرد: از سوی دیگر نمی‌توان گفت کشف قیمت پنج درصدی برای بیمه دانا صورت گرفته است زیرا پنج درصد برای شرکت مخابرات رقم بسیار بزرگ و برای بیمه دانا رقم کوچکی است لذا اگر خصوصی‌سازی بخواهد کشف قیمت را مشخص کند باید براساس حجم معاملات مشخص کند زیرا پنج درصد مبنای عقلی و کارشناسی نداشته و میزان عرضه اولیه باید براساس حجم معاملات شرکت و صنعت تعیین شود. وی از سوی دیگر نسبت به عرضه‌های قطره‌ای سازمان خصوصی‌سازی انتقاد کرد و گفت: اگر سازمان خصوصی‌سازی نسبت به عرضه ۱۵ درصد دیگر از سهام شرکت بیمه دانا تعهد دارد پس چرا آن را روی میز فروش نمی‌گذارد؟ آرام در مورد آینده سهام بیمه دانا گفت:آینده سهام بیمه دانا از حیث مدیریت و عملیات بیمه‌ای با رشد مواجه می‌شود ولی از حیث قیمت سهام به دلیل اینکه پشتوانه ندارد قطعاً در آینده بسیار نزدیک نزولی خواهد بود و افزایش قیمت فعلی سهم مقطعی است. مسوول قیمت‌گذاری سهام بیمه دانا از ذکر قیمت کارشناسی‌شده شرکت تامین سرمایه امین خودداری و خاطرشان کرد: شرکت امین آمادگی دارد کل گزارش ارزش‌گذاری بیمه دانا را در صورت مجوز سازمان خصوصی‌سازی به صورت کامل و شفاف منتشر کند. به گزارش ایسنا، پس از گذشت پنج ماه از سال در روز ۲۶ مردادماه پنج میلیون و ۲۷۳ هزار و ۷۵۰ سهم معادل پنج درصد از سهام شرکت بیمه دانا متعلق به دولت جمهوری اسلامی ایران به عنوان چهارصد و پنجاه و ششمین شرکت پذیرفته‌شده در بورس عرضه شد و با عرضه این سهم رکورد قیمتی شرکت‌های مشمول اصل ۴۴ در میان بهت و اعتراض انبوه سهامداران حاضر در تالار شیشه‌ای، کارگزاران، مدیرعامل شرکت بورس و مدیرعامل بیمه دانا با کشف قیمت باورنکردنی ۲۶۱۰ تومان برای هر سهم شکست.

مقدمات تاسیس شرکت سرمایه‌گذاری ملی اصناف ایران فراهم شد

نایب‌رئیس شورای اصناف کشور از آماده‌سازی مقدمات تاسیس شرکت سرمایه‌گذاری ملی اصناف ایران خبر داد. جلال‌الدین محمد شکریه در گفت‌وگو با ایسنا از مقدمات تاسیس شرکت سرمایه‌گذاری ملی اصناف ایران خبر داد و گفت: با انجام پذیره‌نویسی، دفاتر نمایندگی این شرکت در استان‌ها راه‌اندازی خواهد شد. وی افزود: با توجه به برنامه‌های دولت در راستای تحقق اهداف اصل ۴۴، تاسیس این شرکت تاثیر موثر در واردات و صادرات محصولات خواهد داشت و اصناف خواهند توانست نقش موثرتری در واحدهای تولیدی و مصرفی داشته باشند. شکریه ادامه داد: نقش اصناف در تنظیم بازار نقش ستادی است و برای نقش‌های اجرایی آن نیاز به سخت‌افزار و نرم‌افزارهای مختلف برای تولید، توزیع و مصرف، وجود انبارها و سردخانه‌های کافی ضروری است که باید برنامه‌ریزی‌های لازم لحاظ شود. وی در خصوص نظارت بر تنظیم بازار ماه مبارک رمضان به هماهنگی لازم با اتحادیه خواربارفروشان و مرغداران و قصابان گوشت در استان اشاره و خاطرنشان کرد: در حال حاضر در ۲۰۰ واحد صنفی در برخی موارد زیرقیمت سود کالاها به مصرف‌کنندگان عرضه می‌شود.

نبرد قرن حاضر

نبرد چین و هند

صونا ولی‌پور*: شاید ۱۰۰ سال پیش هنوز امکان تشخیص کشورهای در حال رشدی که تعامل و رقابت‌شان می‌توانست برای قرن بیستم سرنوشت‌ساز باشد وجود داشت. آن روزها خورشیدی که بر پادشاهی بریتانیا می‌تابید نیمروز را پشت سر گذاشته بود و قدرت‌های نوظهوری همچون امریکا، ژاپن و آلمان در حال ابراز وجود در عرصه جهانی بودند؛ ظهوری که نوید رونق و رفاهی رویایی را می‌داد و تاوان سخت و سنگینش آن‌روزها دور از تصور بود. و حالا رخداد تاریخی این هفته؛ چین، ژاپن را پشت سر گذاشت و رسماً به عنوان دومین اقتصاد بزرگ جهان اعلام شد. پیشی گرفتن قریب‌الوقوع چین از ایالات متحده امریکا، نگرانی بی‌درنگ غرب در واکنش به این خبر بود. اما اگر قدری با دقت به آسیا بنگریم، درخواهیم یافت که هماورد بعدی چین، جایی در خانه است. اقتصادی که بعد از مدت‌ها خود را بازمی‌یابد و در قامتی عظیم پا به عرصه می‌گذارد؛ هند. کارزار این دو هم‌نبرد دیرین که تا سال ۱۸۰۰ میلادی نیمی از اقتصاد جهان را تشکیل می‌دادند، همچون کارزار ژاپن و آلمان نیست. نبرد حاضر، نه نبردی میان دو کشور، که از حیث وسعت و جمعیت، همچون نبرد میان دو قاره است. دو قاره، با مردمانی که هرچند سرزمین‌هایشان نرخ‌های طلایی رشد اقتصادی را تجربه می‌کنند، هنوز اما خود گرفتار فقرند. این حوزه که هنوز به آن پرداخته نشده، نه قصه سالیان که قصه دهه‌هاست. دو دهه قبل، ژاپن را رقیب اصلی ایالات متحده امریکا می‌دانستند. حالا اما قصه دیگری به گوش جهان است، و ترس دیگر حتی؛ اینکه برای کشورهای بزرگ و پیچیده‌ای همچون چین، به دلیل تضادهای درونی که گرفتارش هستند، امکان عقب افتادن از قافله یا متلاشی شدن هست. در زمان کوتاه‌مدت پیش رو ممکن است برخی روابط خارجی این کشور بیش از پیش اهمیت یابند؛ حتی روابطش با برخی کشورهای آسیایی. برای مثال، ریسک رخداد تعارض میان چین در حال رشد و ژاپن سالخورده اما قدرتمند می‌تواند بیش از قبل باشد و قدرت‌های غربی هنوز توان قابل توجهی در صحنه‌گردانی و اثرگذاری میان این روابط دارند. حالا ترس‌های ما بسیار است، و امیدهایمان هم. امید به اینکه در این سال‌ها و سال‌های پیش رو، این دو قدرت بزرگ، یعنی چین و هند، مقابل هم قرار نگیرند. نحوه مدیریت روابط میان چین و هند توسط این دو کشور، سرنوشت قرن حاضر جهان خواهد شد، به این معنی که آیا رویارویی قدرت‌های نوظهور و عظیمی چنین، جهان را همچون آنچه در قرن بیستم از رویارویی قدرت‌ها تجربه کرد گرفتار رنج و محنت و زخم خواهد کرد یا خیر. این بهانه تشویش ذهن جهان را نباید دست‌کم گرفت. هیچ‌یک از این دو اما در پوست خود آرام نیستند. رهبران چین علاقه دارند شوق غرب از پیشرفت کشور خود را دسیسه و توطئه تلقی و تصویر کنند و این موضوع را بهانه برخی بدخویی‌هایشان در عرصه اقتصاد بین‌الملل کرده‌اند. چینی‌ها، هم‌پیمانی امریکا با ژاپن و کره جنوبی، تعهد قانونی‌اش در کمک به تایوان در حوزه صنایع دفاعی و افزایش روابط دوستانه‌اش با رقبای چین از جمله هند و در حال حاضر ویتنام را گواهی بر توهم خود از توطئه امریکا می‌دانند و بر آن پای می‌فشارند.

این سوءظن بیمارگون دیگر از حد گذشته است. چرا این کشور را که غرب را مشغول توطئه‌های دائم علیه خود می‌پندارد در جایگاه پاسخگو ننشانیم و به پرسش از دولتمردانش ننشینیم؟ چرا رهبران این کشور خود را محق به این‌همه سوءتعبیر از حرکات غرب می‌دانند و خود را از جایگاه اتهام‌زنی پایین نمی‌کشند؟ برای توهم دیگران از توطئه‌گری چین بهانه کم نیست؛ اینکه کشوری پرجمعیت‌ترین کشور دنیا، بزرگ‌ترین صادرکننده، بزرگ‌ترین بازار اتومبیل، بزرگ‌ترین منتشرکننده گازهای گلخانه‌ای و بزرگ‌ترین مصرف‌کننده انرژی در جهان باشد، با منطق جاری رهبران چین، حتماً توطئه‌ای جدی برای جهان است. اما چرا تا به حال غربی‌ها لب به شکایت و اتهام علیه چین نگشوده‌اند؟ چرا امریکایی‌ها تقویت ظرفیت فناوری ارتش آزادیبخش خلق چین، پیشرفت در حوزه نیروی دریایی و گسترش سریع فناوری‌های الکترونیکی در آن را (حتی با وجود اینکه یکی از گزارش‌های هفته جاری پنتاگون، درباره برنامه‌های بهبود ظرفیت ارتش آزادیبخش خلق چین هشدارهایی داده بود) تهدیدی برای خود تلقی نکردند؟ پیشرفت‌های نظامی چین، همسایگان و رقبای منطقه‌ای این کشور را نگران کرده و ناآرامی‌های اخیر میان چین و برخی از این کشورها به این نگرانی دامن زده است. هند هم نگران است. احساس حقارت هند در برابر چینی‌ها و خاطره جنگ کوتاه میان این دو کشور حدود ۵۰ سال قبل این نگرانی را پررنگ‌تر می‌کند. هند دچار نوعی بدگمانی استراتژیک نسبت به چین است و چین را در صدد ضربه زدن به خود در هر حوزه و هر سطح ممکن می‌داند؛ از انحصارطلبی‌اش در حوزه انرژی تا مانور برای عدم امکان کرسی گرفتن هند در شورای امنیت، و بالاتر از همه روابط دوستانه‌اش با همسایه‌هایش در آسیای جنوبی و مهم‌تر از همه پاکستان. همچنین هند بر این باور است که چین پس از دهه‌ها کنار گذاشتن اختلافات مرزی به سود گسترش روابط، در سال‌های اخیر موضع سخت‌تری در اختلافات حوزه تبت و کشمیر که در سال ۱۹۶۲ به جنگ منجر شد اتخاذ کرده است. این پریشانی‌ها، هند را از نظر استراتژیک به جانب امریکا متمایل کرده و این تمایل استراتژیک را به وضوح در همکاری‌های هسته‌ای این دو کشور می‌توان دید.

حاکمان پکن اما هند را خیلی جدی نمی‌گیرند و به این پریشان‌حالی‌ها و نگرانی‌هایش به دیده تحقیر می‌نگرند. اما باید هند را به عنوان رقیبی دیرینه به حساب آورند، به ویژه اگر هند به تمایلش به سمت ایالات متحده امریکا ادامه دهد. هند همچون سال‌های آغازین دهه ۹۰ میلادی، از حیث درآمد سرانه کشور ثروتمندی است. در آن سال‌ها چین به پیش تاخت و هند را پشت سر گذاشت و همواره بر این باور بوده که هند توان سبقت جستن ندارد اما حالا دورنمای بلندمدت هند قدرتمندتر به نظر می‌رسد. در حالی که سن جمعیت شاغل در چین رو به افزایش است، هند تقریباً از جمعیت انبوه شاغلان برخوردار است که توان ایجاد حرکتی عظیم دارند و در آسیا بی‌مانند هستند. دیگر دور از تصور نخواهد بود که رشد اقتصاد هند، چین را تا مدت‌ها پشت سر بگذارد. این موفقیت زاده دموکراسی هند است؛ هرچند حکمرانان چین به دید تمسخر و تحقیر به این دموکراسی نگریسته باشند و حتی اگر تنها به مثابه دریچه‌ای برای تخلیه فشارها باشد. از سوی دیگر، ارتش هند در مقایسه با ارتش چین و امریکا حتی ارتش قدرتمندی است. هند در مناقشه «آروناچال پرادش» یکصد هزار سرباز داشت و این یعنی دو برابر تعداد سربازانی که امریکا در عراق می‌تواند داشته باشد. و چون هند، همچون چین، دائم در حال تهدید کشورهای غربی نیست، دوستان قدرتمندی هم دارد؛ دوستانی که هم به دلیل شایستگی‌های هند و هم به دلیل ماجراهای میان خودشان و چینی‌ها از هند پشتیبانی خواهند کرد. دورنمای جنگی تازه میان هند و چین، در حال حاضر تنها خواب ملی‌گراهای کینه‌جو در مطبوعات چین و سرهنگ‌های بازنشسته مشاور دولت در هند را آشفته کرده است. باقی اما مشتی ساده‌باورند که به تجارت ۶۰ میلیارد دلاری که دو کشور در سال جاری با هم خواهند داشت (تجارتی به ارزش ۲۳۰ برابر تجارت همین دو کشور در سال ۱۹۹۱) دل خوش داشته‌اند. اما تجربه قرن بیستم به جهان آموخت که تضادهای قابل پیش‌بینی آشکار میان منافع کشورها می‌تواند به جنگ‌های قابل پیش‌بینی تبدیل شود و این جنگ‌های قابل پیش‌بینی، عواقب هولناک غیرقابل پیش‌بینی خواهند داشت. اتکای بیش از حد چین بر شکوفایی اقتصادی و دموکراسی بیشتر برای اداره مقطعی امور عاقلانه نیست. دو کار باید انجام شود؛ نخست تلاش برای حل مناقشات مرزی میان دو کشور باید آرام و پیوسته پی گرفته شود و در این میان مسوولیت اصلی بر عهده چین است. چین در حال حاضر قلمرو جغرافیایی مد نظرش را در اختیار دارد و از ادعایش بر آروناچال پرادش هم تنها به عنوان حربه چانه‌زنی بهره می‌برد. به نظر می‌رسد چین که توانسته جدال‌های مرزی خود را با روسیه، مغولستان، میانمار و ویتنام حل کند، از رفع جدال مرزی‌اش با هند نباید عاجز باشد. از این نکته به نکته دوم می‌رسیم که نیاز عمیق‌تری به آن حس می‌شود. آسیای نوظهور فاقد نهادها و سازمان‌هایی است که چنین موضوعاتی را به طور جدی مورد مطالعه قرار داده و به ارائه راهکار بپردازند. مجامع منطقه‌ای موجود از قدرت لازم برخوردار نیستند و برای مثال تسلیم ناسازگاری‌های کشور قدرتمندی همچون چین در دیپلماسی چندجانبه‌اش می‌شوند. چین، همچون هر «قلدر» زورمند و زورگو حتی ترجیح می‌دهد یک به یک مخالفانش را از صحنه به در کند. پیش از بروز هر نزاع تن‌به‌تن، بهتر است چین و هند - و ژاپن- با قصد هدایت این رقابت‌ها به مجرای همکاری و رقابتی سالم، به بنیاد مجامع منطقه‌ای همت گذارند. اما فارغ از اینها، به نظر می‌رسد در چنین حوزه‌هایی جهان هنوز فاقد ترتیبات کارا است. درست است که دستاورد اروپا از سیستمی قانون‌مدار برای مناسبات میان کشورها در نیمه دوم قرن بیستم برای قدرت‌های نوظهور ثمرات متعددی داشته است، اما آنچه امروز بی‌نقص به نظر می‌رسد، ممکن است به کار فردای جهان نیاید، هرچند ناکارآمدی امروز این سیستم هم قابل مشاهده است. چین و هند باید در طرح مناسباتی که بر قرن بیست‌ویکم جهان حکمفرما خواهد بود بیش از پیش جدی گرفته شوند. این موضوع تفویض امکان حضور این کشورها در عرصه قانونگذاری بین‌المللی از جانب جهان غرب را طلب می‌کند. از سوی دیگر، موفقیت چنین مناسباتی، حتی با دخالت چین و هند در طرح و استقرار آن، مستلزم تعهد این دو قدرت نوظهور به این سیستم بین‌المللی خواهد بود. گام اول، بی‌تردید، همت جدی چین و هند به رفع ناسازگاری‌ها و اختلافات میان خودشان است.

***سرمقاله امروز اکونومیست**
(شنبه سی‌ام مردادماه)
متن حاضر الزاماً دیدگاه مترجم آن نیست.

تثبیت قیمت‌ها در بازار خودرو

هر خانواده ایرانی، یک خودرو با کدام پول

گروه اقتصادی: روزی که اسحاق جهانگیری وزیر صنایع و معادن دولت سیدمحمد خاتمی اعلام کرد صنعت خودرو ایران را می‌خواهد به سمتی ببرد که هر خانواده ایرانی یک خودرو داشته باشد شاید این اندیشه را در ذهن خود می‌پروراند که پروژه تندر ۹۰ در ایران به سرانجام خواهد رسید و با تولید سالی ۳۰۰ هزار دستگاه از انواع مدل‌های این خودرو و قیمتی زیر ۱۰ میلیون هر کدام از خانواده‌های ایرانی می‌توانند صاحب یک دستگاه خودرو شوند. اما طولی نکشید این اندیشه وزیر دولت اصلاحات به آرزویی مبدل شد که با توجه به وضعیت اقتصادی موجود در کشور و تولید خودروسازان رسیدن به آن محال به نظر می‌رسد. پروژه تندر ۹۰ نه‌تنها هیچ گاه به شمارگان ۳۰۰ هزار دستگاه نرسید بلکه هرگز در بازار خودرویی زیر ۱۰ میلیون و جایگزین پیکان نشد و در ردیف خودروهای نیمه‌گران کشور قرار گرفت تا خانواده‌های ایرانی برای خودردار شدن کماکان به پراید بیندیشند. تندر ۹۰ طی دو هفته گذشته در حالی که مدت‌هاست بازار در رکود به سر می‌برد حدود دو میلیون تومان نسبت به قیمت کارخانه‌ای خود در بازار افزایش داشته که این افزایش قیمت باعث شده رئیس سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران از مردم بخواهد تندر ۹۰ نخرند چراکه گرانی آن کاذب است. غافل از اینکه خودروسازان تحت فرمان وی در تولید و عرضه این خودرو فرانسوی با مشکل روبه‌رو شده‌اند و این مشکل با انتقال به بازار خود را به صورت گرانی ناگهانی نشان داده است. این وضع تا هفته گذشته ادامه داشت تا اینکه روند افزایش قیمت این خودرو متوقف و با توجه به رکود بازار در ماه رمضان حتی با کاهش ۱۰۰ تا ۴۰۰ هزار تومانی نیز روبه‌رو شد.

بر این اساس هم‌اکنون قیمت تندر ۹۰ مدل E2 پارس خودرو حدود ۱۶ میلیون تومان و قیمت همین خودرو تولید شرکت ایران‌خودرو حدود ۱۵ میلیون و ۷۰۰ هزار تومان است. مدل E1 تندر ۹۰ نیز طی هفته‌ای که گذشت حدود ۲۰۰ هزار تومان کاهش قیمت را تجربه کرد. هم‌اکنون قیمت این مدل تندر ۹۰ تولید پارس‌خودرو حدود ۱۴ میلیون و ۱۰۰ هزار تومان و تندر ایران‌خودرو حدود ۱۴ میلیون تومان است. آنچنان که ایسنا در گزارش هفتگی خود درباره قیمت خودروها آورده، بنا به گفته کارشناسان بازار خودرو، عرضه تندر ۹۰ به میزان بالا در هفته گذشته نسبت به هفته‌های قبل‌تر از سوی دو خودروساز دلیل اصلی کاهش قیمت این خودرو بوده است. این در حالی است که در هفته‌ای که گذشت تندر ۹۰ به عنوان دهمین خودرو ارزان‌قیمت جهان معرفی شد و در همین حال در جلسه شورای سیاستگذاری خودرو نیز مقرر شد طی روزهای آینده تصمیم‌های مهمی درباره تولید این خودرو گرفته شود. اما قیمت سایر مدل‌های خودرو در بازار داخلی طی هفته گذشته تقریباً ثابت ماند، به طوری که هر دستگاه پژو ۴۰۵ بنزین‌سوز دارای ترمز ضدقفل ۱۳ میلیون و ۸۰۰ هزار تومان در بازار خرید و فروش شد و نوع بدون ترمز ضدقفل این خودرو نیز ۱۳ میلیون و ۳۰۰ هزار تومان فروخته شد. همچنین هر دستگاه پژو ۴۰۵ دوگانه‌سوز دارای ترمز ضدقفل حدود ۱۴ میلیون و ۹۰۰ هزار تومان در بازار معامله شد. هر دستگاه پژو پارس سال با قیمت ۱۸ میلیون و ۳۰۰ هزار تومان خرید و فروش شد، در حالی که هر دستگاه خودرو پارس دوگانه‌سوز دارای ترمز ضدقفل ۱۸ میلیون و ۹۰۰ هزار تومان در بازار به فروش رسید و نوع بدون ترمز ضدقفل این خودرو نیز حدود ۱۸ میلیون و ۳۰۰ هزار تومان در بازار قیمت داشت. همچنین هر دستگاه پژو ۲۰۶ تیپ ۲ دارای ترمز ضدقفل حدود ۱۴ میلیون و ۱۰۰ هزار تومان در بازار به فروش رسید و مدل بدون ترمز ضدقفل این خودرو حدود ۱۳ میلیون و ۶۰۰ هزار تومان معامله شد.

مدل‌های V8، V9 و V20 نیز به ترتیب با قیمت‌های ۱۹ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان، ۱۶ میلیون و ۹۰۰ هزار تومان و ۱۴ میلیون و ۸۰۰ هزار تومان در بازار خرید و فروش شدند. همچنین هر دستگاه پراید بنزین‌سوز متالیک قیمتی معادل هفت میلیون و ۷۵۰ هزار تومان در بازار داشت، در حالی که قیمت همین خودرو با رنگ غیرمتالیک حدود هفت میلیون و ۵۷۰ هزار تومان بود. هر دستگاه پراید دوگانه‌سوز نیز این هفته با قیمتی معادل هشت میلیون و ۵۷۰ هزار تومان در بازار خرید و فروش شد. هر دستگاه ریو و زانتیا نیز به ترتیب ۱۲ میلیون و ۷۰۰ هزار تومان و ۲۷ میلیون و ۱۰۰ هزار تومان در بازار قیمت داشتند.

خبر

کاهش درآمد مخابرات باید جبران شود

پس از آنکه نماینده مردم ورامین در مجلس اجرای طرح هم‌کد شدن شهرستان‌های استان تهران با شهر تهران را خواستار شد و از وزارت ارتباطات خواست زمینه این هم‌کدی را فراهم کند، مدیر عامل شرکت مخابرات ایران با بیان اینکه تاکنون چندین بار بحث هم‌کد کردن شهرستان‌های هر استان را مطرح کردیم، گفت: با هم‌کد شدن شهرستان‌های هر استان و حذف کدهای بین شهری در هر استان، طبیعتاً مخابرات با کاهش درآمد روبه‌رو می‌شود و طبیعی است که باید این کاهش به نوعی جبران شود. در جلسه روز چهارشنبه مجلس، سیدحسین نقوی حسینی در تذکری شفاهی خطاب به وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات گفت: با وجودی که این وزارتخانه زیرساخت‌های فنی و مخابراتی هم‌کد شدن شهرستان‌های استان تهران با شهر تهران را فراهم کرده است ولی شهرستان‌ها و حتی بخش‌های شهرستان‌های استان تهران همچنان کدهای متفاوتی دارند. نماینده مردم ورامین تاکید کرد این وضعیت تماس‌گیری را دچار مشکل کرده و شهروندان استان برای مکالمه برای کدهای مستقل مجبور به پرداخت هزینه مستقل هستند که این موضوع پس از هدفمند کردن یارانه‌ها و واقعی شدن تعرفه‌های مخابراتی، منجر به پرداخت هزینه‌های مخابراتی بیشتر برای مردم می‌شود. از این رو از رئیس‌جمهور و وزیر ارتباطات می‌خواهم زمینه هم‌کد شدن شهرستان‌های استان تهران، با پنج میلیون جمعیت را فراهم کنند. سیدشهاب‌الدین صدر هم که ریاست جلسه علنی را بر عهده داشت، در پاسخ به تذکر نماینده ورامین خواستار توجه نماینده وزارت ارتباطات به این موضوع شد. اما صابر فیضی مدیرعامل شرکت مخابرات ایران در گفت‌وگو با ایسنا درباره این موضوع گفت: اگر مجلس می‌خواهد در این زمینه وارد شود، می‌تواند با توجه به اختیاراتی که دارد در این بخش با عادلانه کردن نرخ تعرفه‌ها این تبعیض چندساله را اصلاح کند و تعرفه شهری و بین شهری را یکسان کند. وی اظهار کرد: عادلانه کردن تعرفه‌ها این است که کدها را طوری تغییر دهیم که با افزایش تعرفه داخل شهری و حذف کد بین شهری در داخل استان همه تعرفه‌ها عادلانه شود.

جدول ارز و طلا

ارز	قیمت(تومان)		نوسان
دلار امریکا	۱۰۶۱	۰	◄
یورو	۱۳۶۶	۰	◄
پوند انگلیس	۱۶۵۵	۰	◄
دلار کانادا	۱۰۳۵	۰	◄
ریال سعودی	۲۸۲	۰	◄

طلا و سکه	قیمت(تومان)		نوسان
سکه طرح قدیم	۳۱۷۰۰۰	۰	◄
سکه طرح جدید	۳۰۳۰۰۰	۰	◄
نیم سکه بهار آزادی	۱۵۲۰۰۰	۰	◄
ربع سکه بهار آزادی	۷۸۰۰۰	۰	◄
یک گرم طلای ۱۸ عیار	۳۰۷۰۰	۰	◄